

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 7. Applicatio utriusque Dei volûntatis ad historiam Jeroboami.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

nalem accendit. Crimina nostra ad vindictam
nostri manum illius armant. Tolle peccatum
& infernus non erit : non avertitur Deus ab
homine nisi quatenus à peccante offensus, a-
deo ut voluntas hæc Dei punitiva peccato-
rum nostrorum jure merito *subsequens* vo-
cetur quæ nisi ex nobis oriretur, in illo non ef-
set, idcirco dependet à nobis, consequitur &
conformatur operibus nostris.

§. VII.

 *Applicatio utriusque voluntatis ad historiam
Jeroboami.*

SECUNDUM hanc utriusque voluntatis in
Deo differentiam facile est respondere ad
difficultatem supra propositam, quo pacto
Jeroboam homo sceleratissimus à Deo no-
minatus fuerit Rex decem tribuum, tametsi
paulò post Deus negaverit suo nutu & con-
silio eum ad regnum fuisse promotum. Nam
verissimum est secundum voluntatem Dei
antecedentem, Jeroboamum à regiâ digni-
tate fuisse exclusum, nec ad eam umquam
aspirare potuisse. Verùm cum peccata populi in-
dies cumularentur, & ad coelum usque excre-
scerent, ut inde castigarentur, Deus videns
Jeroboamum regno inhiantem, hominem

impium,ferocem, crudelem, aptum iure
 flagellum & miniſtrum juſtitia, voluit
 ſubſequentem qua decrevit peccata punire
 reſclitarum,permittit ut eligeretur in regem
 quo tanquam carnifice uteretur ad rebellium
 populum caſtigandum.Hujusmodi ſunt
 reges quos provocatus ad indignationem
 nonnunquam populis praeficit,non ut inducat
 in malum quod eis velit, ſed e converſo
 retrahat a malo, & reducat ad bonum,
 peccatorum maculis & ſordibus purgat
 atque emundatos,participes faciat regum
 leſtis,in quod nihil admittitur coinquum
 Sic igitur regium nomen & dignitatem
 improbis odium Dei in ipſos, non amor
 & amor:autoritatem illis confert & potestatem
 voluntate conſequentem, qua ſeriosum
 amicorum conſtituit commiſſa punire
 ſta,aut merita augere ex tolerantia in
 rum,nec ſine hac Dei intentione coronantur
 bene meriti,nifi ut hic etiam aliquod dret
 virtutis ſuae praemium. Hoc modo pro
 hujus mundi fortuna,honores & tituli
 nunquam praeter Dei ordinem primo con
 tutum obveniunt, quamvis ſerviant
 Contra vero res adverſae & calamitates
 quam non ſunt conformes Dei deſiderio
 quod habet ſalutis noſtrae,quamvis immo

interdum voluntate consequente, quæ creaturarum sequitur dispositionem. Hæc est causa cur probi, si prosperis affluent, suspecta habeant, nec ea recipiant nisi cum tremore & metu, cum tamen afflictiones libenter excipiant tamquam salutis suæ certissima media. Jeroboam si Deum consulisset illo tempore quo de transferendo in ipsum sceptro agebatur, induci ad acceptandum non potuisset etiam suadentibus Prophetis omnibus, sed quia unum illorum adulantem audire maluit suæque ambitioni obsequi, cæco abreptus impetu illam ingressus est viam, quæ quidem conformis erat divino decreto tumendi vindictam de populo suo, non verò illi quod habuisset de salute Jeroboami, si hic ipse non obstitisset. Hac ratione interdum fit, ut exteriori rerum specie decepti quidam nihil minus cogitantes unam pro alia Dei viam arripiant, in qua se ipsos perditum eant, interim tamen alijs ad salutem præbeant occasionem.